

Wprowadzenie do skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Bakalland S.A. za rok obrotowy 2009/2010

1. Dane identyfikujące Jednostkę dominującą

Nazwa Jednostki dominującej

BAKALLAND S.A. dawniej Uno Fresco Tradex Sp. z o.o.

Nazwa Grupy kapitałowej

BAKALLAND S.A.

Siedziba Jednostki dominującej

- Warszawa 00-446
- Ul. Fabryczna 5

Telefon : 022/355-22-00

FAX : 022/355-22-13

Mail : biuro@bakalland.pl

www.bakalland.pl

Rejestracja w Krajowym Rejestrze Sądowym

- Data : 27 marca 2006 r.
- Numer rejestru : KRS0000253890
- NIP : 521-15-01-724
- Spółka Bakalland S.A. powstała z przekształcenia spółki Uno Fresco Tradex Sp. z o.o. w spółkę akcyjną, zgodnie z uchwałą Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 1 marca 2006 r.

Podstawowy przedmiot działalności i czas działalności Jednostki dominującej

Przedmiotem działalności Spółki zgodnie z umową Spółki jest między innymi :

- przetwórstwo owoców i warzyw
- handel hurtowy i detaliczny
- produkcja , przetwórstwo i konfekcjonowanie
- wynajem nieruchomości na własny rachunek
- reklama
- działalność związana z pakowaniem,

Czas trwania Jednostki dominującej i jednostek z grupy kapitałowej

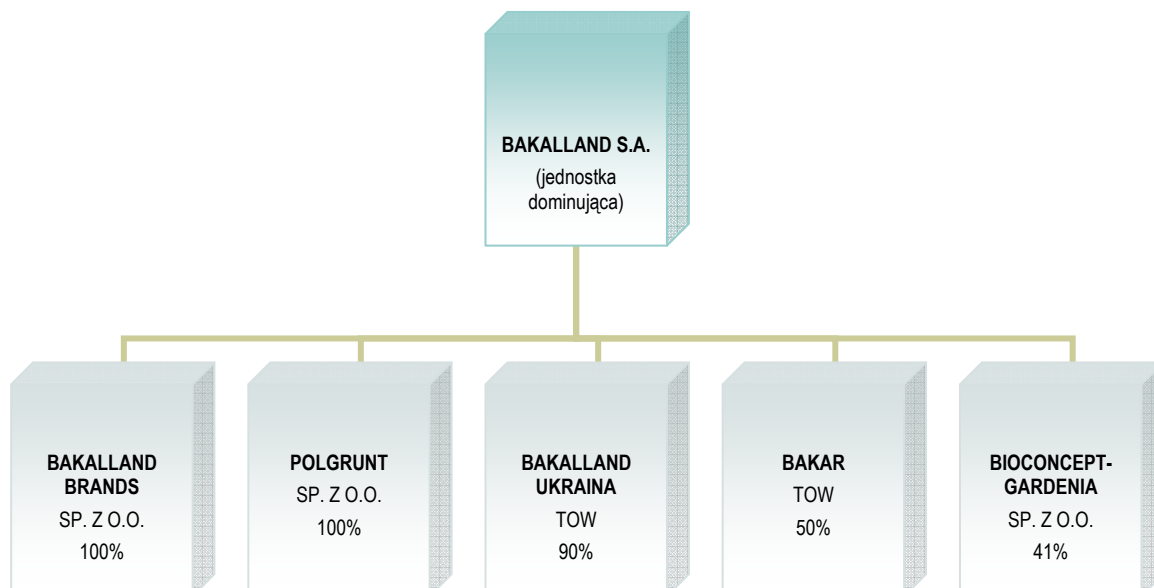
Zarówno Jednostka dominująca jak i pozostałe jednostki z Grupy Kapitałowej zostały utworzone na czas nieoznaczony.

Okres objęty sprawozdaniem i historyczne informacje finansowe

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało przygotowane za okres od 1 lipca 2009 r. do 30 czerwca 2010 r., wraz z danymi porównywalnymi obejmującymi okres od 1 lipca 2008 r. do 30 czerwca 2009 r.

Struktura Grupy Kapitałowej

- 1) Dnia 29 lipca 2009 roku wykreślono z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oddział spółki BAKALLAND S.A. z siedzibą w Warszawie.
- 2) Dnia 12 listopada 2009 roku BAKALLAND S.A. nabyła 180 udziałów w spółce Gardenia Sp. z o. o. (obecnie Bioconcept-Gradenia Sp. z o. o.).
- 3) Dnia 12 listopada 2009 roku podwyższony został kapitał zakładowy w spółce Gardenia Sp. z o. o. (obecnie Bioconcept-Gradenia Sp. z o. o.) o kwotę 750.000 PLN do kwoty 1.500.000 PLN. BAKALLAND S.A., przy uwzględnieniu transakcji nabycia udziałów, o której mowa w powyższym ust. 2) posiada 1.230 udziałów w kapitale zakładowym Bioconcept-Gradenia Sp. z o. o.
- 4) W skład grupy kapitałowej wchodzi również spółka Uno Tradex Bohemia s.r.o., w której Bakalland S.A. jest jedynym udziałowcem i posiada 100% udziałów w kapitale zakładowym udziały te zostały objęte odpisem aktualizującym ich wartość w pełnej wysokości.
- 5) Od dnia 24 marca 2010 roku Emitent jest również współnikiem (z udziałem 50%) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością prawa ukraińskiego BAKAR Sp. z o.o. z siedzibą w Kijowie

Jednostki podlegające konsolidacji oraz informacje o zmianie składu jednostek podlegających konsolidacji:

Jednostką podlegającą konsolidacji na koniec czerwca 2010 r jest Firma Polgrunt Sp. z o.o.

Z siedzibą w Osinie 101 gmina Kluki .

Wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi

XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000138185

Czas trwania Spółki – nie jest ograniczony

Ilość udziałów: 887

Wartość nominalna jednego udziału: 3000 zł.

Łączna wysokość kapitału zakładowego: 2 661 000

Ilość udziałów przysługująca Bakalland S.A.: 887

Bakalland S.A. ul. Fabryczna 5 00-446 Warszawa

tel. +48 22 355 22 00 , fax: +48 22 355 22 20 , email: biuro@bakalland.pl , NIP: 521-15-01-724

KRS: 0000253890 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie , XIV Wydział Gospodarczy KRS, Kapitał Zakładowy : 2 100 000,00 zł

Spółka Polgrunt Sp. z o.o. prowadzi działalność polegającą na produkcji zdrowej żywności.

Skład Zarządu na dzień 30 czerwca 2010 roku

- Prezes Zarządu – Marian Owerko
- Wiceprezes Zarządu – Paweł Poruszek
- Wiceprezes Zarządu – Artur Ungier

Drugą firmą podlegającą konsolidacji jest Bakalland Brands Sp. z o.o. (100 % udziałów)

Siedziba : Warszawa , ul. Fabryczna 5

Wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym w Warszawie

XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000235712

Czas trwania Spółki – nie jest ograniczony

Ilość udziałów: 185.910

Wartość nominalna jednego udziału: 500 zł.

Łączna wysokość kapitału zakładowego 92 955 000 zł.

Ilość udziałów przysługująca Bakalland S.A.: 100 %

Spółka Bakalland Brands sp. z o.o., w której Bakalland S.A. posiada wszystkie udziały (100%) prowadzi działalność związana z zarządzaniem znakami towarowymi oraz innymi prawami własności intelektualnej podmiotów z grupy kapitałowej Bakalland.

Skład Zarządu na dzień 30 czerwca 2009 roku

- Prezes Zarządu – Marian Owerko
- Wiceprezes Zarządu – Paweł Poruszek
- Wiceprezes Zarządu – Artur Ungier

Trzecią firmą podlegającą konsolidacji jest Bioconcept-Gardenia Sp. z o.o.

Siedziba : Warszawa , ul. Fabryczna 5

Wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym w Warszawie

XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000298125

Czas trwania Spółki – nie jest ograniczony

Ilość udziałów: 3.000

Wartość nominalna jednego udziału: 500 zł.

Łączna wysokość kapitału zakładowego 1.500.000 zł.

Ilość udziałów przysługująca Bakalland S.A.: 41 %

Spółka prowadzi działalność w zakresie obrotu oraz przetwarzania tzw. owoców "miękkich", w tym w szczególności czarnej porzeczki, wiśni, truskawek, malin, borówek, jagód i innych podobnych. Przedmiotowa działalność ma charakter uzupełniający dla działalności Emitenta i łączy się z zasadniczą i podstawową działalnością Emitenta.

Dnia 12 listopada 2009 roku BAKALLAND S.A. nabyła 180 udziałów w spółce Gardenia Sp. z o. o. (obecnie Bioconcept-Gradenia Sp. z o. o.).

Dnia 12 listopada 2009 roku podwyższony został kapitał zakładowy w spółce Gardenia Sp. z o. o. (obecnie Bioconcept-Gradenia Sp. z o. o.) o kwotę 750.000 PLN do kwoty 1.500.000 PLN. BAKALLAND S.A., przy uwzględnieniu transakcji nabycia udziałów, o której mowa w powyższym ust. 2) posiada 1.230 udziałów w kapitale zakładowym Bioconcept-Gradenia Sp. z o. o.

Skład Zarządu na dzień 30 czerwca 2010 roku

- Prezes Zarządu – Grażyna Siembiga Skupińska
- Wiceprezes Zarządu – Bogusław Bednarz

Pozostałe Spółki będące w grupie **Bakalland S.A.** – nie objęte konsolidacją,

- Bakalland Ukraina Sp. z o.o. z siedzibą w Żytomierzu - Ukraina
- Uno Tradex Bohemia- nie prowadząca działalności gospodarczej
- **Bakar Sp. z o. o. (50% udziałów)**

Spółka Bakar Sp. z o. o. będzie prowadzić działalność dystrybucyjną produktów Emitenta na rynku ukraińskim, a także inne aktywności handlowe, sprzedażowe i promocyjne na tamtejszym rynku.

na podstawie ustawy o rachunkowości par. 5 i 8 MSR 8 powyższe podmioty zostały wyłączone z konsolidacji w oparciu o zasadę istotności – nadrzędną zasadę rachunkowości. Z punktu widzenia Emitenta i całej grupy kapitałowej dane w/w spółek nie są istotne dla rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej grupy.

Skład Zarządu Spółek zależnych wyłączonych z konsolidacji na dzień 30.06.2010 r.

Bakalland Ukraina	Dyrektor – Szarawarski Wiaczesław Iwanowicz
Bakar Sp. z o.o.	Dyrektor – Krzysztof Kopacz
Uno-Tradex Bohemia	Likwidator Mr. Hlaváček

Organy Emitenta i kierownictwo jednostki

Zarząd

Organem uprawnionym do reprezentowania Spółki jest **Zarząd** w składzie :

- Prezes Zarządu - Marian Owerko,
- Wice Prezes Zarządu - Paweł Poruszek
- Wice Prezes Zarządu - Artur Ungier

Skład Rady Nadzorczej BAKALLAND S.A. na dzień 30 czerwca 2010:

- Elżbieta Marciniak – Przewodniczący Rady Nadzorczej
- Evangelos Evangelou – Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej
- Paweł Sobków – Członek Rady Nadzorczej
- Krzysztof Marciniak – Członek Rady Nadzorczej
- Barbara Dąbrowska – Członek Rady Nadzorczej

W okresie sprawozdawczym zakończyła się kadencja Rady Nadzorczej. Członkowie Rady Nadzorczej wybrani zostali na nową kadencję Rady Nadzorczej w niezmienionym składzie na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia nr 21/II/2009 z dnia 3 grudnia 2009 roku.

Założenie kontynuacji działalności gospodarczej

Roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej jak również roczne jednostkowe sprawozdania finansowe spółek objętych konsolidacją zostały sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości.

Nie istnieją żadne okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności przez Jednostkę Dominującą i Spółki zależne w okresie 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Porównywalność sprawozdań finansowych

Prezentowane roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie wymagało przekształcania w celu zapewnienia porównywalności danych.

Korekty wynikające z zastrzeżeń w opiniach podmiotów uprawnionych do badania

Opinie podmiotu uprawnionego do badania dotyczące historycznych informacji finansowych nie zawierały zastrzeżeń.

2. Opis przyjętych zasad (polityki) rachunkowości w tym metod wyceny aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów

Podstawa sporządzenia sprawozdania finansowego

Niniejsze roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej („MSSF”) oraz MSSF zatwierdzonymi przez Unię Europejską („UE”). MSSF obejmują standardy i interpretacje zaakceptowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości („RMSR”) oraz Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej („KIMSF”).

Niniejsze roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę w dającej się przewidzieć przyszłości. Na dzień zatwierdzenia niniejszego sprawozdania finansowego nie stwierdza się istnienia okoliczności wskazujących na zagrożenie kontynuowania działalności.

Walutą pomiaru oraz walutą sprawozdawczą niniejszego rocznego jednostkowego sprawozdania finansowego jest złoty polski.

METODY WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW Z ZAŁOŻENIEM KONTYNUACJI DZIAŁALNOŚCI SPÓŁKI

Zgodnie z postanowieniami art.4, ust.3, pkt 4 i ust.5 oraz art.10, ust.1, pkt 2 a także rozdziału 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. – o rachunkowości (Dz.U. Nr 121 z późniejszymi zmianami), oraz Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości finansowej ustala się następujące zakładowe metody wyceny aktywów i pasywów do stosowania w sposób ciągły (w okresie wieloletnim) nie rzadziej niż na koniec roku obrotowego i na każdy inny dzień bilansowy zakładając, że nie występuje zagrożenie możliwości dalszej kontynuacji działalności Spółki.

Aktywa trwałe

1. Środki trwałe, środki trwałe w budowie i wartości niematerialne i prawne wycenia się, w zależności od sposobu ich nabycia (wytworzenia) i późniejszego wykorzystania według:

- Cen nabycia (zakupu)
- Kosztów wytworzenia,
- Wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych), pomniejszonych o odpisy umorzeniowe (amortyzacyjne) oraz o ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty ich wartości.

Umorzenia (amortyzacja) środków trwałych dokonywane są na zasadzie planowanego, systematycznego rozłożenia ich wartości początkowej na ustalony okres amortyzacji. Rozpoczęcie umorzeń (amortyzacji) powinno nastąpić nie wcześniej niż po przyjęciu środka trwałego do użytkowania a ich zakończenie nie później niż z chwilą zrównania wartości umorzeń (amortyzacji) z wartością początkową danego środka trwałego lub przeznaczenia go do sprzedaży, likwidacji bądź stwierdzenia niedoboru, z ewentualnym uwzględnieniem przewidzianej przy likwidacji ceny sprzedaży netto pozostałości środka trwałego.

Umorzeń (amortyzacji) środków trwałych o niskiej jednostkowej wartości początkowej (nie przekraczającej 3,500 zł) dokonuje się w sposób uproszczony przez dokonanie odpisów jednorazowo całej wartości początkowej tych środków trwałych.

2. W przypadku każdego połączenia jednostek wartość firmy ustalona jest albo jako nadwyżka kosztu przejęcia nad wartością godziwą udziału Spółki w możliwych do zidentyfikowania aktywach netto przejętej jednostki zależnej na dzień nabycia, albo w wartości godziwej tj. jako nadwyżka wartości godziwej przekazanej zapłaty na dzień przejęcia powiększona o wartość udziałów nie dających kontroli w jednostce przejmowanej oraz o wartość godziwą na dzień przejęcia wcześniej posiadanych przez jednostkę przejmującą udziałów w jednostce przejmowanej nad wartościami godziwymi na dzień przejęcia (lub innymi kwotami ujętymi zgodnie z wymogami MSSF 3R) możliwych do zidentyfikowania nabytych aktywów i przejętych zobowiązań.

W związku z powyższym jednostka przejmująca wycenia wszelkie niekontrolujące udziały w jednostce przejmowanej w wartości godziwej lub w wartości proporcjonalnego udziału niekontrolujących udziałów w możliwych do zidentyfikowanych aktywach netto jednostki przejmowanej.

Wartość firmy z przejęcia jednostek zależnych ujmuje się w aktywach trwałych bilansu jako oddzielna pozycja..

Wartość firmy jest testowana corocznie pod kątem utraty wartości i wykazywana w bilansie wg kosztu pomniejszonego o skumulowane odpisy z tytułu utraty wartości.

Zyski i straty ze zbycia jednostki uwzględniają wartość bilansową wartości firmy dotyczącą sprzedanej jednostki.

3. Jako inwestycje (długoterminowe) rozumie się aktywa posiadane w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z przyrostu wartości tych aktywów, uzyskania z nich przychodów w formie odsetek, dywidend lub innych pożytków w tym również i transakcji handlowych oraz aktywa stanowiące nieruchomości i wartości niematerialne i prawne – nie użytkowane przez jednostkę, lecz nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych.

Aktywa finansowe kwalifikuje się do czterech następujących kategorii:

- a) aktywa finansowe wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy (instrumenty pochodne oraz aktywa finansowe przeznaczone do obrotu);
- b) inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności;
- c) pożyczki i należności; oraz
- d) aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.

Na dzień zawarcia kontraktu składnik aktywów finansowych wprowadza się do ksiąg rachunkowych w wartości godziwej, powiększonej, w przypadku składnika aktywów niekwalifikowanych jako wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy, o koszty transakcji, które mogą być bezpośrednio przypisane do nabycia lub emisji składnika aktywów finansowych. Nie dotyczy to instrumentów pochodnych, które jednostka ujmuje pod datą rozliczenia transakcji.

Po początkowym ujęciu, jednostka wycenia aktywa finansowe, w tym instrumenty pochodne będące aktywami, w wartości godziwej, nie dokonując pomniejszenia o koszty transakcji, jakie mogą być poniesione przy sprzedaży lub innym sposobie wyzbycia się aktywów. Wyjątek stanowią następujące aktywa finansowe:

- a) pożyczki i należności, które wycenia się według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej;
- b) inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności, które wycenia się według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej; oraz
- c) inwestycje w instrumenty kapitałowe nieposiadające kwotowań cen rynkowych z aktywnego rynku, i których wartość godziwa nie może być wiarygodnie zmierzona, a także powiązane z nimi instrumenty pochodne, które muszą być rozliczone przez dostawę niekwotowanych instrumentów kapitałowych wycenianych według kosztu.

Aktywa finansowe wyznaczone jako pozycje zabezpieczone podlegają wycenie zgodnie z zasadami rachunkowości zabezpieczeń. Wszystkie aktywa finansowe, z wyjątkiem wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, podlegają ocenie pod względem utraty wartości.

Zyski lub straty wynikające ze zmiany wartości godziwej składnika aktywów finansowych, niestanowiących części powiązania zabezpieczającego ujmują się w następujący sposób:

a) zyski lub straty wynikające ze składnika aktywów finansowych kwalifikowanego jako wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy, ujmują się w przychodach lub kosztach;

b) zyski lub straty wynikające ze składnika aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, ujmują się w innych całkowitych dochodach z wyjątkiem odpisów aktualizacyjnych z tytułu utraty wartości oraz różnic kursowych, do momentu wyłączenia składnika aktywów finansowych. W tym czasie skumulowane zyski lub straty poprzednio ujęte w innych całkowitych dochodach przenosi się z kapitału własnego do zysków lub strat jako korektę wynikającą z przeklasyfikowania. Jednakże odsetki wyliczone przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej są ujmowane w sprawozdaniu z całkowitych dochodów. Dywidendy wynikające z instrumentów kapitałowych dostępnych do sprzedaży ujmują się w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w momencie, kiedy powstaje prawo jednostki do ich otrzymania.

W przypadku aktywów finansowych wycenianych według zamortyzowanego kosztu zyski lub straty są ujmowane w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w momencie wyłączenia składnika aktywów ze sprawozdania z sytuacji finansowej, dokonania odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości oraz poprzez amortyzację.

Spółka wycenia posiadane udziały w jednostkach podporządkowanych po koszcie.

Leasing

Umowy leasingowe, w których znaczna część ryzyk i korzyści związanych z prawem własności składników rzeczowych aktywów trwałych pozostaje po stronie Spółki, klasyfikowane są jako leasing finansowy. Leasing finansowy ujmowany jest w księgach w kwocie wartości godziwej przedmiotu leasingu ustalonej na dzień rozpoczęcia leasingu lub w kwotach równych wartości bieżącej minimalnych opłat leasingowych, jeżeli jest ona niższa od wartości godziwej. Opłaty leasingowe rozdzielane są pomiędzy koszty finansowe i zmniejszenie niespłaconego salda zobowiązania w taki sposób, aby uzyskać stałą okresową stopę procentową w stosunku do niespłaconego salda zobowiązania. Zobowiązania z tytułu opłat leasingowych, pomniejszone o część odsetkową prezentowane są w zobowiązaniach długo- i krótkoterminowych. Część odsetkowa kosztu finansowego ujmowana jest w rachunku zysków i strat w okresie trwania leasingu. Środki trwale używane na podstawie leasingu finansowego amortyzowane są przez okres będący krótszym z okresów: okresu użytkowania środka trwałego lub okresu leasingu.

Umowy leasingowe, w których znaczna część ryzyk i korzyści związanych z prawem własności pozostaje po stronie leasingodawcy, klasyfikowane są przez Spółkę jako leasing operacyjny. Płatności dokonane przez Spółkę w ramach tych umów (po pomniejszeniu o ewentualne rabaty leasingodawcy) ujmowane są w rachunku zysków i strat przez okres leasingu.

Aktywa obrotowe

1. Materiały i towary zakupione w kraju wycenia się według cen zakupu. Nie występują w tym przypadku koszty związane z zakupem. Materiały i towary pochodzące z zakupów zagranicznych wycenia się w cenie nabycia.

Stosowane do wyceny na dzień bilansowy ceny zakupu materiałów i towarów i wyrobów gotowych nie mogą być wyższe od cen sprzedaży netto tych aktywów możliwych do uzyskania.

Cena sprzedaży netto składnika aktywów to możliwa do uzyskania na dzień bilansowy cena sprzedaży bez VAT i podatku akcyzowego, pomniejszona o rabaty, upusty i inne podobne zmniejszenia oraz o koszty związane z przystosowaniem aktywu do sprzedaży i dokonaniem jej; w przypadku braku możliwości ustalenia ceny sprzedaży netto danego aktywu, powinno się określić jego wartość godziwą na dzień bilansowy w inny sposób.

Produkty wycenia się w koszcie ich wytworzenia obejmującym koszty będące w bezpośrednim związku z danym produktem wraz z uzasadnioną częścią kosztów pośrednich związanych z wytworzeniem produktu.

Na dzień bilansowy wartość produktów ujętą w księgach rachunkowych w cenach ewidencyjnych doprowadza się do rzeczywistego kosztu ich wytworzenia nie wyższego jednak od cen możliwych do uzyskania na rynku. Nie dotyczy to produktów i produktów w toku gdy różnice pomiędzy kosztami planowanymi a rzeczywistymi są nieznaczące.

Odpisy aktualizujące wartość materiałów i towarów dokonane na okoliczność trwałej utraty ich wartości zalicza się do pozostałych kosztów operacyjnych.

Odpisów aktualizujących dokonuje się w przypadku istnienia dużego prawdopodobieństwa, że kontrolowany przez jednostkę składnik aktywów nie przyniesie w przyszłości w znaczącej części lub w całości przewidywanych korzyści ekonomicznych.

Odpisu dokonuje się do wysokości doprowadzających wartość składnika aktywów, wynikającą z ksiąg rachunkowych, do ceny sprzedaży netto, a w przypadku jej braku do ustalonej w inny sposób wartości godziwej.

W celu stwierdzenia czy zaszyły przesłanki utraty wartości aktywów stosuje się następujące kryteria oceny:

mniej niż przewidywano wykorzystanie składnika; szybszy niż przewidywano postęp technologiczny skracający oczekiwaną użyteczność aktywu, niższa niż przewidywana efektywność ekonomiczna, pojawienie się nowej konkurencji powodujące mniejsze korzyści ekonomiczne, utrata dotychczasowej przydatności, datę ważności dane składnika

2. Należności i udzielone pożyczki wycenia się w kwotach wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny. Należności i udzielone pożyczki na dzień powstania wycenia się w wartości nominalnej z uwzględnieniem zasad dla aktywów finansowych.

Nie rzadziej niż na dzień bilansowy wycenia się wyrażone w walutach obcych (w tym udzielone pożyczki) po kursie odpowiednio kupna bądź sprzedaży ustalonym dla danej waluty w Banku z którego usług korzysta jednostka.

Operacje sprzedaży skutkujące powstaniem należności spółki wyrażone w walutach obcych ujmują się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia po średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez NBP na ten dzień.

Operacje zapłaty należności na rachunku bankowym wyrażone w walutach obcych ujmują się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia po kursie kupna walut stosowanym przez bank, z którego usług Spółka korzysta.

Różnice kursowe od należności wyrażanych w walutach obcych powstałe na dzień ich wyceny i przy zapłacie zalicza się odpowiednio: ujemne różnice do kosztów i dodatnie do przychodów finansowych; natomiast w uzasadnionych przypadkach odnosi się je do kosztu wytworzenia produktu, lub ceny nabycia towarów a także do kosztu wytworzenia środków trwałych w budowie lub wartości niematerialnych i prawnych.

Wartość należności podlega aktualizacji z uwzględnieniem stopnia prawdopodobieństwa ich zapłaty na zasadzie dokonania odpisów aktualizujących ich wartość. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych w zależności od rodzaju należności, której dotyczy aktualizacja. Ustanie przyczyny powodującej dokonane uprzednio odpisy aktualizujące wartość należności powoduje zwiększenie w równowartości całego lub częściowego odpisu aktualizującego. Wartości danej należności oraz związane z tym zwiększenie pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

3. Inwestycje krótkoterminowe wycenia się z uwzględnieniem zasad rachunkowości właściwych dla aktywów finansowych w zależności od kategorii, do której dany składnik inwestycji krótkoterminowych został zakwalifikowany.

4. Środki pieniężne w walutach obcych wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy po kursie odpowiednio kupna bądź sprzedaży ustalonym dla danej waluty w Banku z którego usług korzysta jednostka

Operacje sprzedaży i zakupu walut obcych ujmowane w księgach rachunkowych, wycenia się na dzień ich przeprowadzenia po kursie odpowiednio kupna lub sprzedaży walut stosowanych przez bank, z którego usług spółka korzysta. Różnice kursowe dotyczące środków pieniężnych w walutach obcych zalicza się zasadniczo odpowiednio do kosztów lub przychodów finansowych.

Pasywa

1. Zobowiązania Spółki wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty z wyjątkiem zobowiązań, których uregulowanie zgodnie z umową następuje przez wydanie innych niż środki pieniężne aktywów finansowych lub wymiany na instrumenty finansowe – które to wycenia się według wartości godziwej. Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy po kursie sprzedaży ustalonym w Banku z którego usług korzysta jednostka. Operacje zakupu skutkujące powstawaniem zobowiązań w walutach obcych ujmują się w

księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia po średnim kursie ustalonym dla danej waluty obcej na ten dzień przez NBP chyba, że w zgłoszeniu celnym lub innym wiążącym Spółkę dokumencie ustalony zostanie inny kurs. Operacje gospodarcze w walutach obcych stanowiące uregulowania zobowiązań z rachunku bankowego ujmują się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia po kursie sprzedaży walut stosowanych przez bank, z którego usług Spółka korzysta.

Różnice kursowe dotyczące zobowiązań wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień ich wyceny lub przy uregulowaniu zobowiązań w walutach obcych zalicza się odpowiednio do kosztów lub przychodów finansowych

W momencie początkowego ujęcia składnik zobowiązania finansowego wycenia się według wartości godziwej powiększonej, w przypadku zobowiązania finansowego niekwalifikowanego jako wyceniany według wartości godziwej przez wynik finansowy, o koszty transakcji, które mogą być bezpośrednio przypisane do nabycia lub emisji składnika zobowiązania finansowego.

Zobowiązania finansowe wycenia się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego w wysokości skorygowanej ceny nabycia z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej za wyjątkiem zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu oraz instrumentów pochodnych o charakterze zobowiązań (razem zobowiązania finansowe wyceniane przez wynik finansowy), które wycenia się w wartości godziwej. Jednakże zobowiązania będące instrumentem pochodnym powiązanym i rozliczanym przez dostawę instrumentu kapitałowego niekwotowanego na aktywnym rynku, którego wartość godziwa nie może być wiarygodnie zmierzona, wycenia się według kosztu.

Skutki przeszacowania zobowiązań finansowych zakwalifikowanych do kategorii przeznaczonych do obrotu oraz instrumentów pochodnych, nie będących pozycjami zabezpieczającymi, zalicza się odpowiednio do przychodów i kosztów finansowych okresu sprawozdawczego w którym nastąpiło przeszacowanie.

W przypadku zobowiązań finansowych wycenianych według zamortyzowanego kosztu zyski lub straty są ujmowane w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w momencie wyłączenia składnika aktywów lub zobowiązania finansowego ze sprawozdania z sytuacji finansowej, dokonania odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości oraz poprzez amortyzację.

2. Rezerwy wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy w wiarygodnie uzasadnionej oszacowanej wartości. Rezerwę tworzy się, zatem wtedy, gdy w wyniku przeszłych zdarzeń na jednostce spoczywa już obecnie zobowiązanie do wydatkowania w przyszłości środków lub istnieje znaczne prawdopodobieństwo, poniesienia straty, a możliwy jest racjonalny szacunek kwoty koniecznej do wywiązania, się z tego zobowiązania lub wymagającej pokrycia. Skutki finansowe tworzonych rezerw zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych lub strat nadzwyczajnych w zależności od okoliczności, z którymi powiązane są przyszłe zobowiązania. Rezerwy rozwiązuje się (lub zmniejsza) w momencie powstania zobowiązania, na które utworzono daną rezerwę. Rezerwy nie wykorzystane na dzień ustania lub zmniejszenia się ryzyka, na które je utworzono zaliczane są do pozostałych przychodów operacyjnych, przychodów finansowych lub zysków nadzwyczajnych.

Zanim Spółka przystąpi do ustalania rezerwy celowe jest zbadanie czy jest nieodzowne dla zrealizowania stawianego rachunkowości zadania rzetelnego i prawidłowego przedstawienia sytuacji jednostki. Jeżeli różnica jest nieznaczna i pominięcie rezerwy nie spowoduje wprowadzającego w błąd niekształcenia wyniku finansowego jednostki, to biorąc pod uwagę zasadę istotności, można odstąpić od ustalenia rezerwy.

3. Kapitały własne Spółki, z wyjątkiem akcji własnych, wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy w wartości nominalnej ujmując je w księgach rachunkowych według ich rodzajów i zasad określonych przepisami prawa statutu lub umowy Spółki.

Akcje własne wycenia się w cenie nabycia.

Rozliczenia międzyokresowe

Rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz pozostałych rozliczeń a także odnoszenia ich skutków finansowych Spółka dokonuje w następujący sposób:

- Czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów, jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych;
- Biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy wynikających w szczególności:
 - Ze świadczeń wykonanych na rzecz Spółki przez dostawców (wykonawców), których kwotę zobowiązań oszacować można w wiarygodny sposób.

Odpisy czynnych i biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów, w koszty danego okresu sprawozdawczego Spółki powinny być dokonywane stosownie do upływu czasu lub wielkości świadczeń podlegających rozliczeniu w czasie. Natomiast czas i sposób rozliczeń powinien być każdorazowo uzasadniony charakterem rozliczanych kosztów z zachowaniem ostrożności. Zobowiązania ujęte jako bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów zmniejszają koszty okresu sprawozdawczego, w którym stwierdzono, że zobowiązania te nie powstały.

Rozliczenia międzyokresowe przychodów dokonywane z zachowaniem zasady ostrożności oraz odnoszenie ich skutków finansowych obejmują w szczególności:

- Równowartość otrzymanych od odbiorców lub należnych środków (głównie finansowych) z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w przyszłych okresach sprawozdawczych,
- Otrzymane środki pieniężne na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, w tym środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych, jeżeli stosownie do odrębnych przepisów nie zwiększają one kapitałów własnych; zaliczone do rozliczeń międzyokresowych przychodów kwoty zwiększają równolegle do odpisów amortyzacyjnych – umorzeniowych pozostałe przychody operacyjne; do środków trwałych i kosztów prac rozwojowych sfinansowanych z tych źródeł zasady te stosuje się odpowiednio w odniesieniu także do przyjętych nieodpłatnie (także w formie darowizny) środków trwałych, środków trwałych w budowie oraz wartości niematerialnych i prawnych,

Wartość księgowa a podatkowa aktywów i pasywów

Spółka ma obowiązek utworzenia rezerwy i dokonania aktywowania z tytułu odroczonego podatku dochodowego w związku z powstaniem przejściowych różnic pomiędzy wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową i stratą podatkową możliwą do odliczenia od dochodu podatkowego w przyszłości..

Wartość podatkowa aktywów stanowi kwotę wpływającą na pomniejszenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym w przypadku uzyskania z nich, w sposób bezpośredni lub pośredni, korzyści ekonomicznych. Jeżeli natomiast uzyskanie korzyści ekonomicznych z tytułu danych aktywów nie powoduje pomniejszenia podstawy opodatkowania to wartość podatkowa tych aktywów jest ich wartością księgową.

Wartość podatkowa pasywów to ich wartość księgowa, pomniejszona o kwoty, które pomniejszą w przyszłości podstawę opodatkowania

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w kwotach przewidzianych w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy opodatkowania oraz zmniejszenie straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej z uwzględnieniem zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w kwotach podatku dochodowego do zapłaty w przyszłości w związku z wystąpieniem dodatnich różnic przejściowych, które spowodują zwiększenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym w przyszłości.

Wysokość zarówno rezerwy jak i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się biorąc pod uwagę stawki podatku dochodowego obowiązujące w roku powstania obowiązku (zobowiązania) podatkowego.

Zarówno rezerwę jak i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego wykazuje się w zasadzie, w bilansie oddzielnie.

Podatek dochodowy za dany okres sprawozdawczy i rok obrotowy wpływający na wynik finansowy składa się z:

- Obciążeń bieżących
- Części odroczonej podatku

Wykazywana natomiast w rachunku zysków i strat część odroczonego podatku dochodowego jest różnicą pomiędzy stanem rezerw a aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec i początek okresu sprawozdawczego z uwzględnieniem przypadku, gdy rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikające z operacji rozliczanych z kapitałem własnym Spółki odnosi się na ten kapitał.

ZASADY USTALANIA WYNIKU FINANSOWEGO SPÓŁKI

Elementy wyniku finansowego

Na wynik finansowy netto składają się:

- wynik działalności operacyjnej, w tym z tytułu pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych,

- wynik operacji finansowych,
- obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego, którego podatnikiem jest jednostka, i płatności z nim zrównanych, na podstawie odrębnych przepisów.

Przychody i zyski Spółka identyfikuje zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej..

Jednostka ustala wynik finansowy netto w rachunku zysków i strat – w wariantie kalkulacyjnym.

Metoda ustalania wyniku z działalności operacyjnej – wersja kalkulacyjna.

Wynik działalności operacyjnej stanowi różnicę między:

- przychodami netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów, z uwzględnieniem dotacji, opustów, rabatów i innych zwiększeń lub zmniejszeń, bez podatku od towarów i usług, oraz
- pozostałymi przychodami operacyjnymi
a
- wartością sprzedanych produktów, towarów i materiałów wycenionych w kosztach wytworzenia lub cenach nabycia, albo zakupu powiększoną o całość poniesionych od początku roku obrotowego kosztów ogólnych (zarządu), sprzedaży produktów, towarów i materiałów oraz
- pozostałych kosztów operacyjnych

Przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia uzyskania przychodu. Jeżeli przychody wyrażone są w walutach obcych, a między dniem ich uzyskania i dniem faktycznego otrzymania występują różne kursy walut, przychody te odpowiednio podwyższa się lub obniża o różnice wynikające z zastosowania kursu walut z dnia faktycznego otrzymania przychodów, ustalonego przez bank, z którego usług korzystał podatnik.

Jednostka, osiągając przychody ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów, ponosi koszty związane z tymi przychodami.

Koszty działalności operacyjnej obejmują wydatki poniesione w celu osiągnięcia przychodów z prowadzonej działalności gospodarczej jednostki.

Jednostka stosuje następujący sposób ewidencji i rozliczania kosztów. Ewidencja kosztów jest prowadzona w układzie porównawczym i kalkulacyjnym. Polega na grupowaniu kosztów w układzie według rodzajów na kontach zespołu 4, a następnie rozliczaniu kosztów według celów, na kontach zespołu 5.

Ewidencja kosztów w układzie rodzajowym jest prowadzona w Zespole 4 „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie” z podziałem na pozycje:

- amortyzacja,
- zużycie materiałów i energii,
- usługi obce,
- podatki i opłaty, w tym podatek akcyzowy,
- wynagrodzenia,
- ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia,
- pozostałe koszty rodzajowe,
- rozliczenie kosztów.

Ewidencja kosztów w układzie funkcjonalnym jest prowadzona w zespole 5 „Koszty według typów działalności i ich rozliczenie”.

Podstawowe typy działalności, w związku z którymi jednostka ponosi koszty, to:

- działalność podstawowa, do której zalicza się: działalność usługową, działalność handlową,
- działalność pomocnicza, zmierzająca do usprawnienia działalności podstawowej, np. roboty i usługi wykonywane przez własnych pracowników,
- działalność ogólna (zarządu) polegająca na kierowaniu jednostką oraz wykonywaniu innych czynności dotyczących całokształtu działalności przedsiębiorstwa, np. prace administracyjno-biurowe.

Pozostałe koszty i przychody operacyjne

Pozostałe koszty i przychody operacyjne Spółka identyfikuje zgodnie z MSSF

Metoda ustalania zysku (straty) z działalności gospodarczej

Przychodami finansowymi w jednostce są między innymi:

- odsetki od lokat wolnych środków na rachunkach bankowych,
- prowizje i odsetki od udzielonych pożyczek,
- odsetki z tytułu zwłoki w regulowaniu należności,
- wielkość rozwiązanych rezerw dotyczących działalności finansowej,
- przychody ze sprzedaży papierów wartościowych,
- wartość wniesionego aportu według wyceny w umowie spółki,
- dodatnie różnice kursowe od należności,
- ujemne różnice kursowe od zobowiązań,
- przywrócenie utraconej wartości inwestycji,
- wartość umorzonych kredytów i pożyczek,
- zrealizowane przychody finansowe podlegające rozliczeniu w czasie.

Do kosztów finansowych jednostka zalicza w szczególności:

- odsetki i prowizje od zaciągniętych przez jednostkę kredytów,
- odsetki za zwłokę w zapłacie zobowiązań,
- utworzenie rezerwy na pewne lub prawdopodobne straty z operacji finansowych,
- raty kosztów finansowych podlegających rozliczeniu w czasie,
- wartość w cenie nabycia sprzedanych udziałów, akcji, papierów, wartościowych oraz koszty związane z ich sprzedażą,
- wartość księgową wniesionego aportu,
- ujemne różnice kursowe od należności,
- dodatnie różnice kursowe od zobowiązań,
- odpisy aktualizujące wartość inwestycji,
- odpisy aktualizujące należności z tytułu odsetek lub udzielonych pożyczek.

Metoda ustalania zysku (straty) brutto

Według MSR 8 „Zysk lub strata netto okresu sprawozdawczego, podstawowe błędy i zmiany zasad (polityki) rachunkowości”, pozycje nadzwyczajne powstają w wyniku zdarzeń lub sytuacji, które można wyraźnie odróżnić od działalności gospodarczej jednostki, co pozwala oczekiwać, iż nie będą się często ani regularnie powtarzać.

MSR nr 8 wyjaśnia, że dla stwierdzenia czy dane zdarzenie lub transakcja wyraźnie odróżnia się od zdarzeń zaistniałych w ramach działalności gospodarczej, należy porównać rodzaj danego zdarzenia lub danej transakcji ze zwykłą działalnością gospodarczą prowadzoną przez jednostkę.

Metoda ustalania zysku (straty) netto

Obowiązkowe obciążenia zysku brutto obejmują podatek dochodowy od osób prawnych oraz inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego.

Wpływający na wynik finansowy podatek dochodowy za dany okres sprawozdawczy obejmuje:

- część bieżącą,
- część odroczoną.

Wykazywana w rachunku zysków i strat część odroczone stanowi różnicę pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego.

Ustalenie zysku (straty) netto

Zysk lub strata brutto

– Obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego (podatek dochodowy, inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego)

Zysk lub strata netto

Istotne wartości oparte na profesjonalnym osądzie i szacunkach

Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnego z MSSF wymaga dokonania pewnych szacunków i założeń, które wpływają na wielkości wykazane w sprawozdaniu finansowym oraz w informacjach objaśniających do tego sprawozdania. Jakkolwiek przyjęte założenia i szacunki opierają się na najlepszej wiedzy Zarządu na temat bieżących działań i zamierzeń, rzeczywiste wyniki mogą się różnić od przewidywanych.

Poniżej omówiono podstawowe założenia dotyczące przyszłości i inne kluczowe źródła niepewności występujące na dzień bilansowy, z którymi związane jest istotne ryzyko znaczącej korekty wartości bilansowych aktywów i zobowiązań w następnym roku finansowym.

Aktywa i rezerwy na odroczonego podatku dochodowy

Aktywa i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego wycenia się przy zastosowaniu stawek podatkowych, które według obowiązujących przepisów będą stosowane na moment zrealizowania aktywa lub rozwiązania rezerwy, przyjmując za podstawę przepisy podatkowe, które obowiązywały prawnie lub faktycznie na dzień bilansowy. Spółka rozpoznaje składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, bazując na założeniu, że w przyszłości zostanie osiągnięty zysk podatkowy pozwalający na jego wykorzystanie. Pogorszenie wyników podatkowych w przyszłości mogłoby spowodować, że założenie to stałoby się nieuzasadnione.

Stawki amortyzacyjne

Wysokość stawek amortyzacyjnych ustalana jest na podstawie przewidywanego okresu ekonomicznej użyteczności składników rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych. Szacunki te opierają się na prognozowanych cyklach życia poszczególnych składników środków trwałych, które mogą ulec zmianie w przyszłości.

Odpis aktualizujący wartość należności

Spółka dokonuje aktualizacji wartości należności na podstawie oceny prawdopodobieństwa uzyskania wpływów z tytułu przeterminowanych należności i pożyczek udzielonych i szacuje wartość utraconych wpływów, na które tworzy odpisy aktualizujące.

Odpis aktualizujący wartość zapasów

Spółka dokonuje aktualizacji wartości zapasów na podstawie oceny prawdopodobieństwa uzyskania przyszłych korzyści ekonomicznych i szacuje wartość obecną zapasów, tworząc odpisy aktualizujące doprowadzające wartość zapasów do możliwych do uzyskania cen rynkowych.

Odpis aktualizujący wartość udziałów w spółkach zależnych

Spółka dokonuje aktualizacji wartości udziałów w spółkach zależnych na podstawie oceny sytuacji finansowej tych podmiotów.

Rezerwy

Zanim Spółka przystąpi do ustalania rezerwy celowe jest zbadanie czy jest nieodzowne dla zrealizowania stawianego rachunkowości zadania rzetelnego i prawidłowego przedstawienia sytuacji jednostki. Jeżeli różnica jest nieznaczna i

pominięcie rezerwy nie spowoduje wprowadzającego w błąd zniekształcenia wyniku finansowego jednostki, to biorąc pod uwagę zasadę istotności, można odstąpić od ustalenia rezerwy.

Istotne zasady rachunkowości

Zasady (polityka) rachunkowości zastosowane do sporządzenia niniejszego sprawozdania finansowego są spójne z tymi, które zastosowano przy sporządzaniu porównawczych sprawozdań finansowych Spółki. Poniżej zaprezentowano zmiany do standardów oraz nowe interpretacje obowiązujące dla okresów rocznych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia 2009 roku. Wszystkie opisane poniżej zmiany zostały uwzględnione przy sporządzaniu niniejszego sprawozdania finansowego oraz zaprezentowanych okresów porównawczych.

Standardy zastosowane po raz pierwszy

1. Zaktualizowany MSR 23 znosi dopuszczaną przez MSR 23 możliwość bezpośredniego ujęcia w kosztach kosztów finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów. Wszystkie tego rodzaju koszty finansowania zewnętrznego muszą być aktywowane jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia danego składnika aktywów. Pozostałe koszty finansowania zewnętrznego są ujmowane jako koszt. Wydane przez RMSR w dniu 29 marca 2007 roku, zatwierdzony przez UE w dniu 10 grudnia 2008 roku. Zaktualizowany MSR 23 zastępuje MSR 23 Koszty finansowania zewnętrznego zaktualizowany w 1993 roku Jednostka stosuje niniejszy standard w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1260/2008).
2. Zmiany do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 2 Płatności w formie akcji. Zmiana do MSSF 2 precyzuje, czym są warunki nabycia uprawnień, w jaki sposób uwzględniać warunki inne niż warunki nabycia uprawnień oraz w jaki sposób uwzględniać anulowanie umów dotyczących płatności w formie akcji przez jednostkę lub kontrahenta. Wydane przez RMSR w dniu 17 stycznia 2008 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 16 grudnia 2008 roku. Jednostka stosuje poniższe zmiany retrospektywnie przy sporządzaniu sprawozdań finansowych za roczne okresy obrotowe rozpoczynające się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1261/2008).
3. Zaktualizowany Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 1 Prezentacja sprawozdań finansowych. W zaktualizowanym MSR 1 zmieniono niektóre wymogi dotyczące prezentacji sprawozdań finansowych oraz wprowadzono wymóg ujawniania dodatkowych informacji w określonych okolicznościach; wprowadza on również zmiany w kilku innych standardach rachunkowości. Zaktualizowany MSR 1 zastępuje Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 1 Prezentacja sprawozdań finansowych zaktualizowany w 2003 roku, ze zmianami w 2005 roku Wydany przez RMSR w dniu 6 września 2007 roku, zatwierdzony przez UE w dniu 17 grudnia 2008 roku Jednostka stosuje niniejszy standard w odniesieniu do rocznych okresów obrotowych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1274/2008).
4. Zmiany do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 32 Instrumenty finansowe: prezentacja oraz MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych – Instrumenty finansowe z opcją sprzedaży oraz obowiązki związane z likwidacją. Zgodnie ze zmianami niektóre instrumenty emitowane przez przedsiębiorstwa, które były dotąd klasyfikowane jako zobowiązania, mimo że ich cechy charakterystyczne przypominają udziały zwykłe, powinny być klasyfikowane jako instrumenty kapitałowe. W odniesieniu do tych instrumentów wymagane jest ujawnienie dodatkowych informacji, a do ich przekwalifikowania powinny mieć zastosowanie nowe przepisy. Wydane przez RMSR w dniu 14 lutego 2008 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 21 stycznia 2009 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 53/2009).
5. Zmiany do MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy i do MSR 27 Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe "Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej". Zmiany do MSSF 1 pozwalają jednostce stosującej MSSF po raz pierwszy przy sporządzaniu jej jednostkowych sprawozdań finansowych przyjąć jako zakładany koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej wartość godziwą na dzień przejścia jednostki na MSSF lub wartość bilansową inwestycji ustaloną na ten dzień zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości. Z MSR 27 zostaje usunięta definicja "metody ceny nabycia", w związku z czym inwestor jest obowiązany ujmować w swoim jednostkowym sprawozdaniu finansowym jako dochód wszystkie dywidendy otrzymane od jednostki zależnej, jednostki współkontrolowanej lub stowarzyszonej, nawet gdy są one wypłacane z rezerw z

- okresu przed nabyciem inwestycji. Zmiany do MSR 27 precyzują również, w jaki sposób należy określać koszt inwestycji zgodnie z MSR 27 w przypadku gdy jednostka dominująca reorganizuje strukturę operacyjną grupy tworząc nową jednostkę, która staje się jednostką dominującą, a ta nowopowstała jednostka dominująca obejmuje kontrolę nad pierwotną jednostką dominującą na drodze emisji instrumentów kapitałowych wymiennych na instrumenty kapitałowe pierwotnej jednostki dominującej. Wydane przez RMSR w maju 2008 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 23 stycznia 2009 roku. Jednostka stosuje te zmiany prospektywnie w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2009).
6. Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej, w ramach corocznej procedury wprowadzania zmian, które mają na celu udoskonalenie i uściślenie Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Zmiany obejmują 35 poprawek do istniejących Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, które mają dwójaki charakter: część I zawiera poprawki, które pociągają za sobą zmiany w rachunkowości, które są związane z prezentacją, ujmowaniem i wyceną, natomiast część II dotyczy zmian w terminologii lub poprawek redakcyjnych. Wydane przez RMSR w maju 2008 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 23 stycznia 2009 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2009).
 7. Zaktualizowany MSSF 3 określa zasady i wymogi dotyczące sposobu, w jaki w ramach połączenia jednostek jednostka przejmująca ujmuje i wycenia w swoich sprawozdaniach finansowych poszczególne elementy (takie jak możliwe do zidentyfikowania nabyte aktywa, przejęte zobowiązania, udziały niekontrolujące oraz wartość firmy) związane z księgowym traktowaniem transakcji nabycia. Określa on również, które informacje dotyczące tego rodzaju transakcji muszą zostać ujawnione. Przyjęcie zaktualizowanego MSSF 3 pociąga za sobą dokonanie zmian w MSSF 1, MSSF 2, MSSF 7, Międzynarodowym Standardzie Rachunkowości (MSR) 12, MSR 16, MSR 28, MSR 32, MSR 33, MSR 34, MSR 36, MSR 37, MSR 38, MSR 39 oraz Interpretacji 9 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC) w celu zapewnienia spójności międzynarodowych standardów rachunkowości. Wydany przez RMSR w dniu 10 stycznia 2008 roku, zatwierdzony przez UE w dniu 3 czerwca 2009 roku. Niniejszy MSSF stosuje się prospektywnie do połączeń jednostek, w przypadku których dzień przejęcia następuje w dniu lub po dniu rozpoczęcia pierwszego rocznego okresu sprawozdawczego rozpoczynającego się 1 lipca 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 495/2009).
 8. Interpretacja KIMSF 15 Umowy dotyczące budowy nieruchomości. KIMSF 15 to interpretacja, która wyjaśnia kiedy należy ujmować przychody z tytułu budowy nieruchomości, a także czy umowa dotycząca budowy nieruchomości jest objęta postanowieniami MSR 11 Umowy o usługę budowlaną czy też MSR 18 Przychody. Wydana przez KIMSF w dniu 3 lipca 2008 roku, zatwierdzona przez UE w dniu 22 lipca 2009 roku. Jednostka stosuje niniejszą interpretację w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 636/2009).
 9. Zmiany w MSR 39 Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena. Zmiany w MSR 39 wyjaśniają stosowanie rachunkowości zabezpieczeń w odniesieniu do inflacyjnej części instrumentów finansowych oraz do opcji wykorzystywanych jako instrumenty zabezpieczające. Wydane przez RMSR w dniu 31 lipca 2008 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 15 września 2009 roku. Jednostka stosuje postanowienia niniejszego MSSF, jeżeli jej pierwsze sprawozdanie finansowe sporządzone zgodnie z MSSF jest sporządzane za okres obrotowy rozpoczynający się 1 lipca 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 839/2009).
 10. Przekształcony MSSF 1, zastępuje dotychczasowy MSSF 1 w celu uproszczenia stosowania tego standardu i ułatwienia jego zmian w przyszłości. W przekształconym MSSF 1 usunięto również pewne nieaktualne wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej i wprowadzono nieznaczne zmiany redakcyjne. Obowiązujące obecnie wymogi nie uległy zmianie. Wydany przez RMSR w dniu 27 listopada 2008 roku, zatwierdzony przez UE w dniu 25 listopada 2009 roku. Jednostka stosuje postanowienia niniejszego MSSF, jeżeli jej pierwsze sprawozdanie finansowe sporządzone zgodnie z MSSF jest sporządzane za okres obrotowy rozpoczynający się 1 lipca 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1136/2009).
 11. Interpretacja KIMSF 17 Przekazanie aktywów niegotówkowych właścicielom. KIMSF 17 jest interpretacją, która zawiera wyjaśnienia i wytyczne dotyczące ujmowania przez jednostkę przekazania jej właścicielom aktywów nie będących środkami pieniężnymi. Przyjęcie KIMSF 17 pociąga za sobą wprowadzenie zmian do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 5 oraz do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 10 w celu zapewnienia spójności międzynarodowych standardów rachunkowości. Wydana przez KIMSF w dniu 27 listopada 2008 roku, zatwierdzona przez UE w dniu 26 listopada 2009 roku. Jednostka stosuje niniejszą interpretację do rocznych okresów rozpoczynających się 1 lipca 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1142/2009).

12. Interpretacja KIMSF 18 Przekazanie aktywów przez klientów. KIMSF 18 jest interpretacją, która zawiera wyjaśnienia i wytyczne dotyczące ujmowania przekazanych przez klientów składników rzeczowych aktywów trwałych, a także ujmowania środków pieniężnych przekazanych przez klientów w celu nabycia lub budowy składnika rzeczowych aktywów trwałych. Przyjęcie KIMSF 18 pociąga za sobą wprowadzenie zmian do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 w celu ułatwienia zastosowania Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy. Wydana przez KIMSF w dniu 29 stycznia 2009 roku, zatwierdzona przez UE w dniu 27 listopada 2009 roku. Jednostka stosuje niniejszą interpretację prospektywnie do przypadków przekazania aktywów przez klientów, które mają miejsce dnia 1 lipca 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1164/2009).
13. Zmiany do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 4 Umowy ubezpieczeniowe oraz zmiany do MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji. Zmiany do MSSF 4 i MSSF 7 mają na celu podniesienie wymogów w zakresie ujawniania informacji dotyczących wycen wartości godziwej oraz ryzyka płynności związanego z instrumentami finansowymi. Wydane przez RMSR w dniu 5 marca 2009 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 27 listopada 2009 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku lub później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1165/2009).
14. Zmiany do Interpretacji Komitetu KIMSF 9 Ponowna ocena wbudowanych instrumentów pochodnych oraz zmiany do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 39 Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena. Zmiany do KIMSF 9 i MSR 39 służą wyjaśnieniu traktowania pochodnych instrumentów finansowych wbudowanych w inne umowy w sytuacji, gdy hybrydowy składnik aktywów finansowych zostaje przekwalifikowany z kategorii aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy. Wydane przez KIMSF w dniu 12 marca 2009 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 30 listopada 2009 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów kończących się 30 czerwca 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1171/2009).
15. Zmiany do MSSF, w ramach corocznej procedury wprowadzania zmian, która ma na celu udoskonalenie i doprecyzowanie międzynarodowych standardów rachunkowości. Większość zmian precyzuje istniejące MSSF lub wprowadza poprawki do nich lub też stanowi zmiany wynikające z uprzednich zmian do MSSF. Zmiany do MSSF 8, MSR 17, MSR 36 i MSR 39 obejmują zmiany obowiązujących wymogów lub też stanowią dodatkowe objaśnienia dotyczące stosowania tych wymogów. Wydane przez RMSR w dniu 12 kwietnia 2009 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 23 marca 2010 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 lipca 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 243/2010).

Różnice pomiędzy MSSF wydanymi przez RMSR a MSSF zatwierdzonymi przez UE

Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania tj. 30 czerwca 2010 roku, różnice pomiędzy MSSF wydanymi przez RMSR a MSSF zatwierdzonymi przez UE sprowadzają się do następujących standardów/ interpretacji¹:

1. MSR 24 Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych. Celem zmian wprowadzonych w zaktualizowanym MSR 24 jest uproszczenie definicji podmiotu powiązanego i usunięcie przy tym pewnych wewnętrznych niespójności, a także zwolnienie jednostek związanych z rządem z niektórych wymogów ujawniania informacji w odniesieniu do transakcji z podmiotami powiązаныmi. Przyjęcie zaktualizowanego MSR 24 pociąga za sobą konieczność wprowadzenia zmian do MSSF 8 celem zapewnienia spójności międzynarodowych standardów rachunkowości. Wydane przez RMSR w dniu 4 listopada 2009 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 19 lipca 2010 roku. Jednostka stosuje niniejszy standard retrospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2011 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 632/2010).
2. Zmiany do Interpretacji KIMSF 14, których celem jest usunięcie niezamierzonych skutków KIMSF 14 w sytuacjach, kiedy jednostka, która jest objęta minimalnymi wymogami finansowania, dokonuje przedpłaty składek i w określonych okolicznościach byłaby zmuszona do ujęcia ich jako koszt. Jeżeli program określonych świadczeń jest objęty minimalnymi wymogami finansowania, to zgodnie ze zmianami do IFRIC 14 taka przedpłata, podobnie jak każda inna przedpłata, musi być traktowana jako składnik aktywów. Wydane przez KIMSF w dniu 15 listopada 2009 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 19 lipca 2010 roku. Jednostka stosuje niniejszy standard retrospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2011 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 633/2010).

ię

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/docs/ifrs/endorsements_en.pdf (stan na dzień 23 lipca 2010 roku) oraz zmiany, których proces legislacyjny został ukończony w okresie od 30 czerwca do 23 lipca 2010 roku.

3. Interpretacja KIMSF 19 "Regulowanie zobowiązań finansowych przy pomocy instrumentów kapitałowych", której celem jest zapewnienie wytycznych dotyczących ujmowania przez dłużnika instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez niego w następstwie renegotiacji warunków zobowiązania finansowego w celu pełnego lub częściowego uregulowania tego zobowiązania. Przyjęcie KIMSF 19 pociąga za sobą konieczność wprowadzenia zmian do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 celem zapewnienia spójności międzynarodowych standardów rachunkowości. Wydana przez KIMSF w dniu 26 listopada 2009 roku, zatwierdzona przez UE w dniu 23 lipca 2010 roku. Jednostka stosuje niniejszą interpretację do okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 lipca 2010 roku i później. Jednostka stosuje zmianę w polityce rachunkowości zgodnie z MSR 8 z początkiem najwcześniejszego zaprezentowanego okresu porównawczego (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 662/2010).
4. Doroczne poprawki do MSSF/MSR 2010; wydane 10 maja 2010 roku, obowiązujące od 1 stycznia 2011 roku (przewidywany termin zatwierdzenia przez UE 30 września 2010 roku).
5. MSSF 9 Instrumenty finansowe, wprowadzający nowe wymogi dotyczące klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych; wydany 12 listopada 2009 roku, obowiązujący do 1 stycznia 2013 roku (w przyszłości ten MSSF ma zastąpić MSR 39).

Nowe standardy i interpretacje, które zostały opublikowane, a nie weszły jeszcze w życie

Następujące standardy i interpretacje zostały wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości lub Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej i zostały zatwierdzone przez Komisję Europejską, a nie weszły jeszcze w życie:

1. Zmiana do MSR 32 precyzuje, w jaki sposób należy ujmować określone prawa poboru w sytuacji, gdy emitowane instrumenty finansowe są denominowane w walucie innej niż waluta funkcjonalna emitenta. Jeżeli tego rodzaju instrumenty są oferowane pro rata aktualnym udziałowcom emitenta w zamian za ustaloną kwotę środków pieniężnych, powinny być one klasyfikowane jako instrumenty kapitałowe również wtedy, gdy ich cena wykonania jest określona w walucie innej niż waluta funkcjonalna emitenta. Wydana przez RMSR w dniu 8 października 2009 roku, zatwierdzona przez UE w dniu 23 grudnia 2009 roku. Jednostka stosuje tę zmianę do rocznych okresów obrotowych rozpoczynających się dnia 1 lutego 2010 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1293/2009).
2. Zmiany do MSSF 2 Płatności w formie akcji, które precyzują ujmowanie transakcji płatności w formie akcji, w ramach których płatność na rzecz dostawcy dóbr lub usług dokonywana jest w środkach pieniężnych, a zobowiązanie zaciąga inna jednostka należąca do grupy kapitałowej (transakcje płatności w formie akcji rozliczane w środkach pieniężnych w grupie kapitałowej). Wydane przez RMSR w dniu 18 czerwca 2009 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 23 marca 2010 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów obrotowych rozpoczynających się 1 stycznia 2010 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 244/2010).
3. Zmiany do MSSF 1, zgodnie z którymi jednostki prowadzące działalność w sektorze ropy naftowej i gazu ziemnego przechodzące na MSSF mogą stosować w odniesieniu do zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego wartości bilansowe wyznaczone zgodnie z wcześniej stosowanymi zasadami rachunkowości. Od jednostek decydujących się na stosowanie tego zwolnienia należy wymagać, aby wyceniały zobowiązania z tytułu wycofania z eksploatacji, rekultywacji i zobowiązania o podobnym charakterze w odniesieniu do zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego zgodnie z MSR 37 Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe oraz aby uwzględniały dane zobowiązanie w zyskach zatrzymanych. Zmiany do MSSF 1 dotyczą również ponownej oceny dotyczącej ustalania, czy umowa zawiera leasing. Wydane przez RMSR w dniu 23 lipca 2009 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 23 czerwca 2010 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów obrotowych rozpoczynających się 1 stycznia 2010 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 550/2010).
4. Zmiany do MSSF 7 oraz MSSF 1. Jednostki stosujące MSSF po raz pierwszy nie miały dotychczas możliwości korzystania ze zwolnienia z ujawniania informacji porównawczych dotyczących wyceny według wartości godziwej i ryzyka płynności, przewidzianego w MSSF 7 dla okresów porównawczych kończących się przed dniem 31 grudnia 2009 roku. Celem zmiany do MSSF 1 jest zapewnienie takiego opcjonalnego zwolnienia również tym jednostkom. Wydane przez RMSR w dniu 28 stycznia 2010 roku, zatwierdzone przez UE w dniu 30 czerwca 2010 roku. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 roku i później. (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 574/2010).

3. Średnie kursy wymiany złotego w stosunku do EURO

Średnie kursy wymiany złotego w stosunku do EURO w okresach objętych sprawozdaniem finansowym

Okres/kurs	Kurs średni (PLN/EUR)*	Kurs minimalny (PLN/EUR)	Kurs maksymalny (PLN/EUR)	Kurs na koniec okresu (PLN/EUR)
01.07.2009 – 30.06.2010	4.0836	3.8622	4.2430	4.1458
01.07.2008 – 30.06.2009	4,0525	3,2026	4,7013	4,4696

* kurs średni obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie

Źródło: Archiwum kursów walut NBP

4. Podstawowe pozycje jednostkowego sprawozdania z sytuacji finansowej, sprawozdania zysków i strat oraz sprawozdania z przepływów pieniężnych w przeliczeniu na EURO

Zasady przeliczeń sprawozdań finansowych

Poszczególne pozycje aktywów i pasywów bilansu przeliczono według kursów obowiązujących na ostatni dzień okresu:

Kurs na dzień 30.06.2010 roku wynosił 1 EURO = 4,1458 PLN

Kurs na dzień 30.06.2009 roku wynosił 1 EURO = 4,4696 PLN

Poszczególne pozycje rachunku zysków i strat oraz sprawozdania z przepływu środków pieniężnych przeliczono według kursów stanowiących średnią arytmetyczną średnich kursów ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski dla EURO, obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie sprawozdawczym:

- kurs średni w okresie 01.07.2009 – 30.06.2010 roku obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca wynosi 1 EURO = 4.0836 PLN
- kurs średni w okresie 01.07.2008 – 30.06.2009 roku obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca wynosi 1 EURO = .4,0525 PLN

Przeliczenia dokonano zgodnie ze wskazanymi wyżej kursami wymiany poprzez podzielenie wartości wyrażonych w tysiącach złotych przez kurs wymiany.

Wybrane skonsolidowane dane finansowe	200907-201006		200807-200906	
	PLN	EUR	PLN	EUR
I Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	194 468	47 622	186 147	45 934
II Wartość sprzedanych towarów i materiałów	60 019	14 698	45 620	11 257
III Koszt wytworzenia sprzedanych produktów	71 867	17 599	80 466	19 856
IV Zysk (strata) na działalności operacyjnej	13 116	3 212	8 101	1 999
V Zysk (strata) brutto	10 126	2 480	11	3
VI Zysk (strata) netto	9 326	2 284	-408	-101
VII Aktywa razem	138 774	33 473	122 841	27 484
VIII Rzeczowe aktywa trwałe	44 486	10 730	43 268	9 681
IX Inwestycje długoterminowe	10 728	2 588	4 942	1 106
X Zapasy	31 269	7 542	26 589	5 949
XI. Należności krótkoterminowe	38 036	9 175	35 739	7 996
XII Zobowiązania krótkoterminowe	67 198	16 209	54 505	12 195
XIII Zobowiązania długoterminowe	7 832	1 889	17 735	3 968
IV Kapitał własny	52 855	12 749	45 435	10 165
XV Kapitał zakładowy	2 100	507	2 100	470
XVI Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	13 651	3 343	16 450	4 059
XVII Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	-9 970	-2 441	-25 143	-6 204
XVIII Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	-2 812	-689	9 973	2 461
IX Zmiana stanu środków pieniężnych	869	213	1 280	316
XX. Średnioważona liczba akcji w tys (szt)	20 626	20 626	21 000	21 000
XXI. Zysk (strata) na jedną akcję zwykłą (zł/eur)	0.45	0.11	- 0.02	- 0.00
XXII. Rozwodniony zysk (strata) na jedną akcję zwykłą (w zł./EUR)	0.45	0.11	- 0.02	- 0.00
XXIII Wartość księgowa na jedną akcję (w zł./EUR)	2.56	0.62	2.16	0.48
XXIV. Rozwodniona wartość księgowa na jedną akcję (w zł./EUR)	2.56	0.62	2.16	0.48

Podpisy

Zarząd

Marian Owerko - Prezes Zarządu

.....

Artur Ungier – Wiceprezes Zarządu

.....

Paweł Poruszek – Wiceprezes Zarządu

.....

Osoba odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg rachunkowych

Jadwiga Raszko vel Rzepa

.....

Warszawa dn. 19.10.2010